

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Magnvm Episcoporum, Canonicorum, Sacerdotvm Et aliorum Clericorum omnium tam Secularium quam Religiosorum

Tympe, Matthäus

[Köln], 1614

88. Hæresin nunquam simulare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51447)

Sint nostri
inimici,
qui Dei
sunt inimi-
ci.

debet accendere, quod Constantinopolitana Ecclesia
ritatem pestilentes obscurent, in qua inueniuntur
quidam hæreticorum sensui consonantes, & inter
Catholicorum viscera assertionibus suis hæreticorum
rem adiuuantes. In quibus deturbandis si frater
natolius, cum nimis benigne parcat; segnior inueni-
dignamini pro fide vestra etiam istam Ecclesiam
medicinam, ut tales non solum ab ordine clericatus
etiam ab vrbe habitatione pellantur, ne vltima
ctus Dei populus peruersorum hominum contageat
tur.

8. S. Hilarius quantum abhorruerit à
poris hæreticis Arianis, non obscure declarauit
ita scribit lib. contra Auxentium: *Mihi non
hæreticus quam Diabolus, quia Arianus est.*

9. D. Ephrem duos pestilentes Apollinarianos
retici libros cum à fœmina quadam mutuo
pisset, ita singula folia conglutinauit, ut non
vsiui cuiquam esse possint, rarus optime
tione de Ecclesia Catholica mereri.

Timete eum
qui potesta-
tem habet
mittere in
gehennam.
Quid pro-
dest homini,
si, &c.

Falsum bo-
num est ve-
rum malum,
ait Philo-
sophus.

SIGNVM LXXXVIII

*Heresin ob metum mortis, aut ob rerum
rum amissionem, nunquam simul-
lare.*

Sialiquando antequam Synagoga Iudæorum
retur, Apost. aliquid visi sunt in obleru-
Mosaicæ legis simulasse, id non erat hæretice
gere, cum Euangelio nondum plene promissum

illa (quæ fuerat ad tempus à Deo instituta, ne-
ex se mala erat) vim aut saltem dignitatem
tam diu obtineret, donec Euangelij
lucius exoriens, præteritarum rerum umbrâ
abigeret. Itaque cum quidam antiquitas
oblati vescerentur, (etsi nō ad eum finem
viderentur idololatriæ consentire) quoniam
scandalum pariebantur, eos damnat Pau-
l. accertime: quanto acrius damnasset eum, qui
non hæreticus nec idololatra, vna tamen
hæreticis voluisset sentire videri.

1. Cor. 8:

Cum Eleazarō sub capitis pœna iussu fuis-
carnes suillas ederet, & secreto carnes alias
prohibitās, quæ speciem porcinae haberent,
offerrent, intrepidus mori maluit quā fin-
re, ne aliqui putarent ipsum legem transgredi,
idololatriæ acquiescere. Quanto minus licebit
simulare, aut hæreticorum falsis sacra-

2. Mach. 6.
c. 7.

Eleazarus
maluit crui
deliter occi-
di quam si-
mulari se
edisse suis
lam.

mentis, vel eiusmodi aliis rebus sese immiscere,
de alij vel erroris, vel confirmationis in errore
ocasionem? Multi martyres cruciatu a-
bilissimos pertulere, ne vel solo nutu perfidia

num aliquod ederent, & Ecclesiam quam Dei
veritate & amarissima morte fundavit, mē-

Paul. ait. r.

to polluerent, & vitæ fœda conuersatione de-
erent. Nota enim ipsis erat veneranda illa &

Thes. ab
omni specie
mala absti-
ne. At si-
mulare ha-

sentenda Christi sententia: Si quis me erubescet co-
m hominibus, & ego erubescam eum coram patre meo

resin non
speciem so-
lii, sed rem
quoque ma-
li habet.

illa Apostoli: Corde creditur ad iustitiam, ore fit co-
ad salutem. Quam nam, quæ so, salutem spe-

qui cum esse debebat paratus vnicuique de
quæ in nobis est fide interroganti rationem

red-

*Abituum
scandalū ex se
(licet inde
alij scanda-
lo non affi-
ciantur)
peccatum
est.*

reddere, confessionem fidei suę oportuno
pore non facit? Profecto cum ea quę ad diuini
cultum fidemque pertinent, ad primam De-
gi Tabulam spectent, legetque alias omnes
naturalia pręcepta pręcellant, vbi agitur de
sincere testanda, diuinus honor intrepide
vitę pręponendus est.

SIGNVM LXXXIX.

Hæreticos urbibus pellere.

*Bar. to 5.
An. Chron.
400.
Metaph. in
vita Chryf.
Chryf. to. 1.*

Chrystomus Episc. Constantinop. h
tuit quiescere, quo ad vsque Arian
toris Arcadij mandato vrbe penitus pell
Quod hac ratione consecutus est: Oppor
tempus nactus quando imperator veniat
festo eum ad id vocante (erat enim dies Ep
niorum) ipsum his verbis compellauit: *Di*
Imperator. si quis huic pulchra & pretiosa (ostend
ronam quam habebat in capite) quosdam abieci
si viros lapides inseruisset, videretur hoc esse r
dum & non tanquam vnuerſa per illos afficer
tumelia, egre tulisses? Cum is autem veniat
annuisset: quid vero, inquit, non existimas vni
regem irasci si in pia ciuitate, qua omnino recte
pars qua male sentit, sinatur habitare, cum opor
ab illis exigere vt conuertantur, vel si perſeuerant
rimus expellas?

Hęc cum audisset imperator, non distulit
est cunctatus, sed primos eorum statim acc
& ex eis scire voluit, num in animum ind